

Hoofdstuk 12

Heden

Lange minuten werden uren die voorbij gingen

De laatste les was Frans

Dhr Bokhoven stond altijd voor het bord met handen en benen te
zwaaien

Hij raasde van Bravoure naar Rayon tot Voile

Het hele alfabet kwam ter sprake

Het was alsof de les hier in mijn kamer afspeelde

Ik keek al in mijn agenda en stopte de boeken in mijn tas

Zo, dat was ook weer klaar

Nog even en dan zou het avondmaal weer gepresenteerd worden

Laatst was ik bij Jorien blijven eten

Een volledige nieuwe culinaire ontdekking

Gewoon. 'Witlof'

In mijn mond smolten de stukjes heerlijk weg

Terug naar de realiteit ging ik verzwaard naar onderen

Mijn stoel was als enigste nog niet bezet

De geur uit de pannen verraden niks goed

Bleke gehaktballen, aardappelen en bruine bonen

Dat werd weer een hele klus om dat te verorberen

Ik schepte maar een beetje op

Helaas zag ze dat en deed er nog een schep bovenop

Al schrokkend baande het zich een weg naar binnen

De bodem van het bord werd zichtbaar

Misselijkheid overmande me

Nog net hield ik alles binnen

Ik ruimde af en ging naar boven

De duisternis zette in
Mijn pyjama lag al te wachten onder mijn kussen
De slaap was nog niet in aantocht
Zachtjes maakte ik de muurkast open
Hier had ik al eeuwen geen blik in geworpen
Langzaam kwamen de verschillende voorwerpen te voorschijn
Iets groens stak een beetje naar voren
Een glimlach vormde zich rond mijn mond
Voorzichtig greep ik de groene stof vast
Twee kleine ogen starden me aan
Rode bloesem op de wangen
De mond krulde wat omhoog
Het bleef stil

Mijn hand vond automatisch de achteringang
Daarna gebeurde er iets magisch

De ogen begonnen te leven
De mond begon te bewegen
Al stamelend kwam er geluid uit

S S S S uueee

Mijn hart maakte een sprongetje
Mijn beste vriend had ik weer gevonden

Mattie

Hoofdstuk 13

Voor het eerst kwamen de woorden niet vanzelf uit mijn mond .
Met een krassend stemmetje en een traan in mijn ogen begon
ik tegen Mattie te praten

Sue: Je bent op mijn kamer

Mattie: Hihi. Blijf ik dan hier?

Sue: Voor altijd

Mattie: Ik ben nog noooooit ergens naar toe geweest

Zachtjes pakte ik zijn hand in de mijne
Een rilling ging door me heen
wat had ik veel te vertellen

Sue: Ik zal je Alles laten zien

Mattie: Alles??

Sue: Haha, gekkie, hier natuurlijk

Mattie: Ohh

we begonnen onze speurtocht in mijn kamer
Het duurde geruime tijd voordat we het grootste
gedeelte hadden gezien
En dat voor zo'n kleine kamer

Sue: En? Hoe bevalt het je

Mattie:SUPERRR

Hoofdstuk 14

Heden

Waa.. waarom laat je me zo lang in die mufte kast zitten?
Mattie begon te snikken
Al daaagen niemand gezien
Met zijn mouw veegde hij de tranen van zijn gezicht
Hij keek me zo verdrietig aan dat ik even niet wist hoe ik hierop
moest reageren

Mijn leven was een opeenstapeling van eenzaamheid verdriet aan
de ene zijde en vriendschap en plezier aan de andere zijde
Die twee botsten voortdurend met elkaar
Was ik thuis dan speelde de zijde van alleen zijn op
Als ik dan overstak naar school kwam mijn andere zijde
tevoorschijn

Twee personen in één

Toen Mattie acht jaar geleden in mijn leven kwam vervaagden de
twee zijden in mekaar
Jaren vertelden we iedere avond de mooiste verhalen aan mekaar
Maar op een gegeven moment dacht ik Mattie niet meer zo nodig te
hebben
Langzaam schoof hij iedere dag wat korter naar de kast tot dat hij
hierin verdween
Zijn verdrietige gezicht was me niet opgevallen
Nu kwam het besef wat ik had gedaan

Mijn wangen voelden vochtig aan
De tranen hadden een weg gevonden naar beneden

Uit mijn mond kwam alleen maar
Sorry

Ik voelde een zachte aanraking
Door de waas zag ik de glimlach van Mattie
Met zijn kleine vingertjes veegde hij mijn tranen droog

Ik geloof dat we heel wat in te halen hebben, stamelde hij
Met een beetje schaamte knikte ik

Je zal wel veel hebben meegemaakt, merkte Mattie op
Hij had een glimlach op mijn gezicht verwacht
Deze bleef helaas uit

verbaast keek hij me aan

Ach Mattie
Waar moet ik beginnen

Onze blikken kruisten elkaar
We proesten het uit van het lachen
De spullen lagen helemaal om ons heen
Je kon de voeten van Mattie niet meer zien

'Waar zijn mijn schoenen naar toe' kwam er hakkend uit
Ik kon niet meer stoppen
Mijn buik begon pijn te doen van het schudden

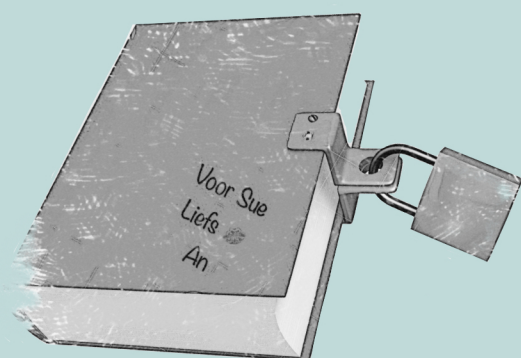
Mattie begon op en neer te bewegen
Langzaam baande zijn voeten zich een weg terug
Opgelucht begon hij in de spullen te wroeten

Één opvallend boekje trok zijn aandacht
Rood met wat glittertjes erop
Een slot met een sleutel

Waarom zou dat nu weer zijn?

Hij pakte het boekje voorzichtig op
De bladzijden bleven gesloten
Het slotje zat dicht
En de sleutel was nergens te zien

Met kleine letters stond op de voorkant

Voor Sue

Liefs

An

Einde

Deel 1